

Pedrera del cellers

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Torrent del Pujolet
Emplaçament Es troba al torrent del Pujolet, sota el turó de la Caseta, pocs metres abans de connectar amb el principal torrent de la zona, el torrent de Pasteres, que a més delimita el terme municipal de Rellinars en aquest sector nord-oest.
Alçada: 287

Coordenades:

Latitud: 41.64871
Longitud: 1.89031
UTM Est (X): 407594
UTM Nord (Y): 4611369

Classificació

Número de fitxa 08179 - 523
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A001000210000OS
Autoria de la fitxa Marc Malgosa Montserrat (Centre Excursionista de Rellinars)
Data de registre de la fitxa: dc., 22/04/2026 - 14:06

Descripció

La pedrera del cellers és una antiga explotació minera pedra calcària, una roca sedimentària que té més del 50% de carbonat calci, de característiques més dures i que permet ser polida, amb un acabat molt similar al marbre. Aquest tipus de pedra es va popularitzar molt ràpidament i va quedar identificada com a “pedra Sant Vicenç”, denominació amb la que es coneix arreu i que s’aplica també a altres tipus de pedres encara que no siguin de la zona.

La pedrera presenta dos sectors d’excavació diferenciats: una primera paret d’uns v20 m. de llarg i 7 m. d’alçada, i a continuació una segona paret d’uns 40 m. de llarg i divuit d’alçada.

Observacions:

S’hi accedeix per la pista forestal que ve de les Llobatonos en direcció cap el Mas del Cellers. Cal anar a buscar el torrent del Pujolet fins a trobar les restes d’una caseta, que era un antic magatzem d’eines, per on prendrem un corriol en direcció sud-oest. Al cap d’uns dos-cents cinquanta metres trobarem la Pedrera del Cellers.

La formació vegetal predominant de la zona és de pi blanc (*Pinus halepensis*) i alguna alzina (*Quercus ilex*), i presència d’arbusts i mates de fulla persistent i petita com el romaní (*Salvia rosmarinus*), el llentiscle (*Pistacia lentiscus*). L’orientació del curs del torrent de nord-est a sud-oest fa que l’accés es cobreixi de vegetació com ara l’esbarzer (*Rubus ulmifolius*) i també l’aríjol (*Smilax aspera*).

Història

Aquesta explotació va ser descoberta a primers dels anys 1950 per en Mansuet Gibert de cal Moliné (La Riereta). La va començar a explotar ell i posteriorment ho va traspasar a Canteras Valsan.

Les lloses que s’extreien anaven generalment destinades a la construcció d’habitatge, tot i que també es va destinar a d’altres llocs més populars, com ara la plaça del Rei de Barcelona, que va ser enllosada amb pedra de la pedrera del Cellers.

L’explotació va arribar a tenir un màxim de 8 o 10 treballadors, i pagaven un tant per camió a la propietat. Cap a mitjans del 1975, coincidint amb una forta crisi de la construcció a tot l’estat espanyol, es va abandonar aquesta activitat, que va deixar de ser rendible.

Dins mateix de la pedrera hi havia la font del Pujolet, una font avui sepultada per la vegetació, que els treballadors feien servir per a beure aigua.

Bibliografia

MALGOSA MONTSERRAT Marc, SAMPER GISPERT Marc i SOLER GIRONÈS Joan (2021). “*Rellinars a les teves mans*”, *guia excursionista i geogràfica*”. Edita Ajuntament de Rellinars.

Mapa Topogràfic municipi de Rellinars, escala 1:7500, inclòs dins la guia excursionista i geogràfica de “*Rellinars a les teves mans*” (2021).

SALLÉS, Pere (2025). Entrevista personal, 22 de novembre de 2025 (inèdit).

